

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2013. szeptember 19.*

„Fellebbezés — Dömping — 826/2009/EK rendelet — Kínából származó egyes égetett magnéziumtárgyak behozatala — 384/96/EK rendelet — 2. cikk, (10) bekezdés, b) pont — Tisztességes összehasonlítás — 11. cikk, (9) bekezdés — Részleges időközi felülvizsgálat — A vám kivetéséhez vezető vizsgálat során alkalmazottal azonos módszer alkalmazásának kötelezettsége — A körülmények megváltozása”

A C-15/12. P. sz. ügyben,

a **Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd** (székhelye: Dashiqiao [Kína], képviselik J. -F. Bellis és R. Luff ügyvédek)

fellebbezőnek,

a Bíróság alapokmányának 56. cikke alapján 2012. január 11-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Tanácsa** (képvisele: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítői: G. Berrisch Rechtsanwalt és N. Chesaites barrister)

alperes az elsőfokú eljárásban,

az **Európai Bizottság** (képvisele: E. Gippini Fournier és H. van Vliet, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozó az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, G. Arestis (előadó), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és J. L. da Cruz Vilaça bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. január 10-i tárgyalásra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

- 1 Fellebbezésében a Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd (a továbbiakban: Dashiqiao) az Európai Unió Törvényszéke T-423/09. sz., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials kontra Tanács ügyben 2011. december 16-án hozott ítéletének (EBHT 2011., II-8369. o.; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította a Kínai Népköztársaságból származó egyes égetett magnéziateglák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló 1659/2005/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. szeptember 7-i 826/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 240., 7. o.; a továbbiakban: megtámadott rendelet) azon részében történő megsemmisítése iránti keresetét, amelyben az abban rögzített dömpingellenes vám meghaladja azt a vámot, amely abban az esetben lenne alkalmazandó, ha ezt a vámot az eredeti vizsgálat során a Kínában felszámított hozzáadottérték-adó (a továbbiakban: héa) kivitelkor való visszatérítése megtagadásának figyelembevétele céljából alkalmazott módszer alapján határozták volna meg,

Jogi háttér

- 2 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 343., 51. o.; helyesbítés HL 2010. L 7., 22. o.) az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozattal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL L 56., 1. o.) helyébe lépett, és annak szövegét egységes szerkezetbe foglalta. Mindazonáltal a vitatott rendelet elfogadásának időpontjára figyelemmel a jogvitát a 2005. december 21-i 2117/2005/EK tanácsi rendelet (HL L 340, 17. o.) által módosított 384/96 rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) alapján kell megvizsgálni, amely 2. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében, valamint (8) és (10) bekezdésében a következőket írja elő:

„(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a rendes kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

[...]

(8) Az exportár az exportáló országból a Közösségbe exportra eladott áruért ténylegesen fizetett vagy fizetendő ár.

[...]

(10) Az exportár és a rendes érték között tisztességes összehasonlítást kell végezni. Ezt az összehasonlítást ugyanazon a kereskedelmi szinten, az egymáshoz képest – amennyire csak lehetséges – azonos időben történt eladások vonatkozásában és az árak összehasonlíthatóságát befolyásoló egyéb különbségek figyelembevételével kell elvégezni. Ha az így megállapított rendes érték és az exportár összehasonlítása ezen az alapon nem lehetséges, az árakat és az árak összehasonlíthatóságát állítólag és kimutatottan befolyásoló különbségeket, megfelelő kiigazítások formájában, kérésre minden egyes esetben figyelembe kell venni. A kettős kiigazításokat, különösen az árengedményeket, a kedvezményeket, a kereskedelem szintjét és mennyiségét illetően, minden esetben kerülni kell. Ha a meghatározott feltételek teljesülnek, a következő tényezők vonatkozásában kerülhet sor kiigazításra:

[...]

b) *Behozatali költségek és közvetett adók*

A rendes értéket az olyan importköltségeknek vagy közvetett adóknak a megfelelő összegével kell kiigazítani, amelyeket a hasonló termékekre és az azokba fizikailag beépített anyagokra vetnek ki, ha azokat az exportáló országban való felhasználásra szánják, és amelyeket a Közösségbe exportált termék vonatkozásában nem szednek be, vagy nem térítenek vissza.

[...]

k) *Egyéb tényezők*

Kiigazítást lehet végezni az a)–j) pontban nem említett egyéb tényezőkben mutatkozó különbségek esetében is, ha bizonyítást nyer, hogy azok befolyásolják az e bekezdés alapján előírt ár-összehasonlíthatóságot, különös tekintettel arra, hogy a fogyasztók a hazai piacon tartósan más árat fizetnek az e tényezőkben mutatkozó eltérések miatt.”

- 3 Az alaprendelet 11. cikke (3) bekezdésének első albekezdése, valamint (9) bekezdése a következőket írja elő:

„(3) Indokolt esetben az intézkedések további fenntartásának szükségessége is felülvizsgálható a Bizottság kezdeményezésére, egy tagállam kérésére vagy, ha a végleges intézkedés megállapítása óta egy ésszerű – legalább egyévnnyi – idő eltelt, bármely exportőr, importőr vagy a közösségi termelők olyan kérésére, amely egy ilyen időközi felülvizsgálat megalapozottságára vonatkozóan elegendő bizonyítékot tartalmaz.

[...]

(9) Változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok vagy visszatérítési vizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, kellőképpen figyelembe véve a 2. cikket, és különösen annak (11) és (12) bekezdését, valamint a 17. cikket.”

A jogvita előzményei és a megtámadott rendelet

- 4 A jogvita tényállásának releváns elemeit a megtámadott ítélet 4–6. és 16. pontja a következőképpen foglalja össze:

„4 2005. április 11-én az Európai Közösségek Bizottsága elfogadta a Kínai Népköztársaságból származó egyes égetett magnéziatéglák behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 552/2005/EK rendeletet (HL L 93., 6. o.) amely egyes, többek között a felperes, a [Dashiqiao] által gyártott égetett magnéziatégláknak az Európai Közösségbe történő behozatalára 66,1%-os ideiglenes vámot vetett ki.

5 A Kínai Népköztársaságból származó egyes égetett magnéziatéglák behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2005. október 6-i 1659/2005/EK rendeletben (HL L 267., 1. o.) az Európai Unió Tanácsa – többek között – 27,7%-os végleges vámot vetett ki a [Dashiqiao] által gyártott egyes égetett magnéziatégláknak a Közösségbe történő behozatalára.

6 A [Dashiqiao] kérelmére az 1659/2005 rendelet az alaprendelet 11. cikkének (3) bekezdése [...] szerinti időközi felülvizsgálat tárgyát alkotta. E felülvizsgálatot követően fogadta el a Tanács a [vitatott rendeletet], amely a [Dashiqiao] által gyártott egyes égetett magnéziatéglák behozatalára kivetett dömpingellenes vámot 14,4% mértékűre csökkentette.

[...]

16 Végül a [vitatott] rendeletnek az »Összehasonlítás« című 4. pontjában található (29)–(32) preambulumbekzdésében a következők kerülnek megállapításra:

»(29)

Az átlagos rendes értéket az érintett termék minden egyes típusára összehasonlították az átlagos exportárral, a gyári ár alapján, azonos kereskedelmi szinten és azonos közvetlen adózási szinten. A rendes érték és az exportárak tisztességes összehasonlítása érdekében az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdésével összhangban figyelembe vették azokat a különbségeket, amelyek állítólag és bizonyítottan is befolyásolták az árakat, valamint azok összehasonlíthatóságát. E célból, amennyiben szükséges és indokolt volt, kiigazításokat végeztek a szállítási, a biztosítási, a kezelési, a rakodási és anyagmozgatási, valamint a hitelköltségekre és a jelenleg alkalmazandó dömpingellenes adókra vonatkozóan.

(30) A vizsgálat megállapította, hogy az exportértékesítések után fizetett héa nem került visszatérítésre (még részben sem, mint az eredeti vizsgálat esetében). Az alaprendelet 20. cikke [...] alapján a [Dashiqiao] számára nyújtott információkban ezért jelezték, hogy mind az exportárat, mind pedig a rendes értéket a fizetett vagy fizetendő héa alapján állapították meg. A [Dashiqiao] véleménye szerint ez a megközelítés jogellenes. Érvelése kapcsán a következőket kell megjegyezni.

(31) Először is azt az érvelést illetően, mely szerint az eredeti vizsgálatban más módszert alkalmaztak (azaz a hozzáadottérték-adót levonták a rendes értékből és az exportárból egyaránt), hangsúlyozni kell, hogy a felülvizsgálati időszak alatt fennálló körülmények nem egyeztek meg az eredeti vizsgálati időszak körülményeivel. Míg – ahogyan a fentiekből is kiderül – az eredeti vizsgálati időszak alatt a héa részben visszatérítésre került, melynek következtében a 2. cikk (10) bekezdése értelmében kiigazításra volt szükség, a felülvizsgálati időszak alatt nem került sor az exportértékesítések után fizetett héa visszatérítésére. Ezért a héa tekintetében nem volt szükség sem az exportár, sem pedig a rendes érték kiigazítására. Még ha ez módszerbéli változásnak minősíthető is, az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében indokolt, mivel a körülmények megváltoztak.

(32) A [Dashiqiao] második érvelése szerint a felülvizsgálat során alkalmazott módszer mesterségesen növeli a dömpingkülönbséget. Ez az érvelés nem fogadható el. Az alkalmazott módszer ugyanis semleges. Ugyanaz a hatása még akkor is, ha például egyes termékek vagy ügyletek vonatkozásában a vállalkozás olyan exportárat szab a Közösségnek, amely nem vezet dömpinghez. Más szóval, még ha azt feltételezzük is, hogy a héa beszámítása az egyenlet mindkét oldalán növelné a két elem különbségét, ugyanez történne azon modellek esetében is, ahol nem volt dömping.«”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 5 A Törvényszék előtt keresetének alátámasztására a Dashiqiao két jogalapra hivatkozott, amelyek az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének, illetve 11. cikke (9) bekezdésének megsértésén alapultak.
- 6 A Törvényszék, mivel a Dashiqiao által keresetének alátámasztására hivatkozott jogalapoknak nem adott helyt, az egész keresetet elutasította.

A felek kérelmei

- 7 Fellebbezésében a Dashiqiao azt kéri, hogy a Bíróság:
 - helyezze hatályon kívül az ítéletet, és döntsön a jogvitában;

- adjon helyt az első fokon benyújtott kereseti kérelmeknek, és következésképpen semmisítse meg a megtámadott rendeletben rá kivetett vámot, amennyiben az abban rögzített dömpingellenes vám meghaladja azt a vámot, amely abban az esetben lenne alkalmazandó, ha ezt a vámot az eredeti vizsgálat során a Kínában felszámított héa kivitelkor való visszatérítése megtagadását figyelembe vevő módszer alapján határozták volna meg az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében;
 - a Tanácsot kötelezze az első- és a másodfokú eljárásban felmerült költségek viselésére.
- 8 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság:
- elsődlegesen utasítsa el a fellebbezést;
 - másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé;
 - harmadlagosan utasítsa el a keresetet, és
 - a Dashiqiaot kötelezze a költségek viselésére.
- 9 A Bizottság a fellebbezés elutasítását és a Dashiqiao költségek viselésére való kötelezését kéri.

A fellebbezésről

- 10 A megtámadott ítélet ellen csak annyiban irányuló fellebbezése keretében, amennyiben az elutasította keresetének az alaprendelet 11. cikke (9) bekezdése megsértésén alapuló második jogalapját, a Dashiqiao három jogalapra hivatkozik.

Az első két jogalapról

A felek érvei

- 11 Első jogalapja keretében a Dashiqiao azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megtagadta azon kérdés vizsgálatát, hogy az exportár és a rendes érték közötti összehasonlítás mely módszerét alkalmazták az eredeti vizsgálat során, tehát nem juthatott érvényesen azon következtetésre, hogy nem történt az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése szerinti „módszerváltoztatás” a felülvizsgálati eljárás során. E tekintetben azt állítja, hogy e rendelkezésből az következik, hogy kizárólag a körülmények megváltozása teszi lehetővé az intézmények számára, hogy az eredeti vizsgálat során alkalmazottól eltérő módszert alkalmazzanak.
- 12 A Dashiqiao azt állítja, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 57. pontjában összetévesztette a „kiigazítás módszere” megváltoztatásának fogalmát az „összehasonlítás módszere” megváltoztatásának fogalmával. A Dashiqiao szerint nem vitatott, hogy a behozatalaira kivetett dömpingellenes vám a felülvizsgálati eljárást követően alacsonyabb lett volna, ha az intézmények ezen eljárás során az exportár és a rendes érték közötti összehasonlítás ugyanazon módszerét alkalmazták volna, mint amelyet az eredeti vizsgálat során alkalmaztak.
- 13 Második jogalapjában a Dashiqiao azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy az intézmények kötelesek arra, hogy ne alkalmazzák a továbbiakban az exportár és a rendes ár összehasonlításának az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszerét, amennyiben ez az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja által nem engedélyezett kiigazításhoz vezet. A Dashiqiao szerint a Törvényszék összetévesztette a „kiigazítás” és az „összehasonlítási módszer” fogalmát. Elegendő lenne, hogy az exportár és a rendes ár összehasonlításának az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszere megfeleljen az említett 2. cikk (10) bekezdésének, ahhoz hogy az

intézmények kötelesek legyenek e módszert alkalmazni a felülvizsgálati eljárás során is ugyanezen rendelet 11. cikke (9) bekezdésének értelmében. Mindazonáltal a Dashiqiao szerint az intézmények nem az említett 10. cikk (2) bekezdése értelmében vett kiigazítást alkalmazták, mivel az alkalmazott összehasonlítási módszer a héát nem tartalmazó rendes értéken alapult, amelynek tekintetében ilyen kiigazítás nem végezhető.

- 14 A Dashiqiao azt állítja, hogy a felülvizsgálati eljárás során alkalmazott, a „héát tartalmazó ár” alapján történő összehasonlítás módszere nem teszi lehetővé exportértékesítések után fizetett héra hatásának figyelembevételét az exportár és a rendes érték közötti összehasonlításban. Ez lenne a „héát nem tartalmazó ár” alapján történő összehasonlítás, amely semleges. A fellebbező ezenfelül vitatja az említett 2. cikk (10) bekezdése b) pontjának a végső értékesítés szakaszában megfizetett közvetett adóra történő alkalmazását, amely a normál érték meghatározásának alapjául szolgál. E tekintetben a fellebbező azt állítja továbbá, hogy a héát nem tartalmazó rendes érték alkalmazása nem összeegyeztethetetlen az alaprendelet 2. cikkével. Következésképpen a Törvényszék tévesen döntött úgy, hogy kizárólag az az összehasonlító módszer egyeztethető össze ezen 2. cikkel, amely az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontján alapuló kiigazításra támaszkodik.
- 15 A Tanács és a Bizottság vitatja e jogalapok elfogadhatóságát és megalapozottságát, és ezek elutasítását kéri.

A Bíróság álláspontja

- 16 Az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében változatlan körülmények esetén a Bizottságnak az e cikkben foglaltak szerint lefolytatott felülvizsgálatok mindegyike során ugyanazt a módszert kell alkalmaznia, mint amelyet a dömpingellenes vám megállapítását eredményező vizsgálat alkalmával használt, figyelembe véve különösen a 2. cikk rendelkezéseit.
- 17 Meg kell állapítani, hogy azt a kivételt, amely annyiban teszi lehetővé az intézmények számára az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszertől eltérő módszer alkalmazását, amennyiben a körülmények megváltoztak, szükségképpen szigorúan kell értelmezni, mivel valamely általános szabálytól való eltérést vagy az alóli kivételt megszorítóan kell értelmezni (lásd a C-82/10. sz. Bizottság kontra Írország ügyben 2011. szeptember 29-én hozott ítélet 44. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 18 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a bizonyítási teher az intézményekre hárul, amelyeknek bizonyítaniuk kell, hogy a körülmények megváltoztak oly módon, hogy a felülvizsgálat során az eredeti vizsgálat során alkalmazottól eltérő módszert alkalmazhatnak.
- 19 Mindazonáltal a körülményeknek az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében vett ilyen megváltozása kivételes jellegét illetően meg kell állapítani, hogy a szigorú értelmezés követelménye nem teheti lehetővé az intézmények számára, hogy e rendelkezést a szövegével és céljával összeegyeztethetetlen módon értelmezzék és alkalmazzák (lásd ebben az értelemben a C-337/09. P. sz., Tanács kontra Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group ügyben 2012. július 19-én hozott ítélet 93. pontját). E tekintetben meg kell állapítani, hogy az említett rendelkezés többek között azt írja elő, hogy az alkalmazott módszernek összeegyeztethetőnek kell lennie az alaprendelet 2. cikkének rendelkezéseivel.
- 20 A jelen ügyben a megtámadott ítélet 55. pontjából az következik, hogy az eredeti vizsgálat során az exportár kiigazításra került az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja értelmében, és e kiigazítás nem történt meg a felülvizsgálati eljárás keretében azon okból, hogy az e rendelkezésben előírt feltételek nem álltak fenn. Ugyanezen ítélet 56. pontja szerint ezen eltérés nem minősül az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése szerinti „módszerváltoztatásnak”.

- 21 A Dashiqiao lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék, mivel megtagadta azon kérdés vizsgálatát, hogy az exportár és a rendes érték közötti összehasonlítás mely módszerét alkalmazták az eredeti vizsgálat során, nem juthatott érvényesen azon következtetésre, hogy nem történt az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése szerinti „módszerváltoztatás” a felülvizsgálati eljárás során.
- 22 Márpedig a Törvényszék választ adott az exportár és a rendes érték közötti összehasonlításnak a felülvizsgálat és az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszerére vonatkozó kérdésre, mégpedig a kereset első, az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének megsértésére alapított jogalapjára adott válasza keretében, amely választ a Dashiqiao a jelen fellebbezés keretében nem vitatott. A Törvényszék ugyanis a megtámadott ítélet 37. pontjában hangsúlyozta, hogy a megtámadott rendeletből az következik, hogy a Tanács azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati eljárás során az eredeti vizsgálat alatti helyzettől eltérően a rendes érték és/vagy az exportár kiigazításának az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja szerinti feltételei nem álltak fenn, így módon e rendelkezés nem alkalmazható.
- 23 A Törvényszék a megtámadott ítélet 35. és 38. pontjában azt is megállapította, hogy egyfelől az eredeti vizsgálat során a rendes érték és az exportár kiigazításra került az említett 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja értelmében a megfizetett, illetve a fizetendő héa összegének figyelembevételével, illetve hogy másfelől a felülvizsgálat során alkalmazott módszer lényege a rendes értéknek, illetve az exportárnak a „héát tartalmazó áron” alapuló, kizárólag ugyanezen rendelet 2. cikke (10) bekezdésének első és második mondata szerinti összehasonlítása volt.
- 24 Ennélfogva a fellebbezés első jogalapját el kell utasítani mint megalapozatlant.
- 25 A második fellebbezési jogalapot illetően meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 56. pontjában a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a Dashiqiao által vitatott eltérés a Tanács megközelítésében nem az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése szerinti „módszerváltoztatásból” ered. Ugyanezen ítélet 57. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a „módszer” és a „kiigazítás” fogalma nem fedi egymást, és hogy az ügy körülményeire tekintettel nem igazolt kiigazítástól való pusztá eltekintés nem minősülhet az e rendelkezés szerinti módszerváltoztatásnak.
- 26 A Törvényszék ugyanezen 57. pontban azt is megállapította, hogy e körülmények között az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja szerinti feltételek már nem álltak fenn. A Törvényszék ezenfelül úgy ítélte meg a megtámadott ítélet 58. pontjában, hogy ugyanezen rendelet 11. cikkének (9) bekezdése előírja, hogy az alkalmazott módszer összhangban legyen e rendelet 2. cikkének rendelkezéseivel, és hogy ha a felülvizsgálat során meg kellett győződni arról, hogy az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszer nem volt összhangban e 2. cikk (10) bekezdésének b) pontjával, az intézmények nem alkalmazhatják többet e módszert.
- 27 Márpedig a Törvényszék a megtámadott ítélet 59. pontjában joggal állapította meg, hogy mivel az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése kifejezetten megköveteli, hogy a felülvizsgálat során alkalmazott módszer tiszteletben tartsa az e rendelet 2. cikkében foglalt követelményeket, az ilyen felülvizsgálat nem eredményezhet egy, különösen a szóban forgó rendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontja által nem engedélyezett kiigazítást.
- 28 Ezen összefüggésben állapította meg a Törvényszék azt is a megtámadott ítélet 60. pontjában, hogy e körülmények között nem volt szükséges azzal a kérdéssel foglalkozni, hogy a jelen ügyben az eredeti vizsgálat során alkalmazott módszer összhangban volt-e az alaprendelet 2. cikke (10) bekezdésének b) pontjával, mivel a felülvizsgálat során ezen alkalmazás nem volt összhangban e rendelkezéssel, hiszen a megkövetelt feltételek nem álltak fenn.
- 29 Ugyanis a rendes érték és az exportár közötti szimmetria helyreállítása – ami az alaprendelet 2. cikkének (10) bekezdése értelmében végzett valamennyi kiigazítás célja – már nem volt szükséges a felülvizsgálat során, mivel megszűnt az eredeti vizsgálat során végzett kiigazítást indokoló aszimmetria, azaz a kivitel esetén felszámított héa részleges visszatérítése.

- 30 Következésképpen a Dashiqiao azon állítása, miszerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a felülvizsgálat során alkalmazandó egyetlen összehasonlítási módszer, amely összhangban van az alaprendelet 2. cikkével, az, amelynek lényege az e cikk (10) bekezdésének b) pontján alapuló kiigazítás elvégzése, hatástalan a Törvényszék azon egyszerű megállapításával szemben, miszerint önmagában már semmiféle kiigazítás nem volt szükséges.
- 31 A fenti megfontolásokra tekintettel az első két fellebbezési jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 32 A Dashiqiao vitatja a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 62. pontjában levont azon következtetését, miszerint a Tanács bizonyította, a két vizsgálati eljárás közötti időszakban a körülmények megváltoztak, és e változás olyan jellegű volt, hogy igazolta az ilyen kiigazítás alkalmazásától való eltekintést. A fellebbező szerint e következtetés nyilvánvalóan téves, mivel a körülményeknek a Tanács által hivatkozott megváltozása – amint az ugyanezen ítélet 63. pontjában összefoglalásra kerül – semmiképp nem tette lehetővé azon következtetés levonását, miszerint ez alkalmazhatatlanná tette az eredeti vizsgálat során alkalmazott összehasonlítási módszert. A Dashiqiao ugyanis azt állítja – amint azt az első jogalapja alátámasztására kifejtett érvelésében is említette –, hogy az a tény, miszerint az exportértékesítések után ténylegesen fizetett kínai héa mértéke 4%-ról 17%-ra nőtt az eredeti vizsgálat és a felülvizsgálati eljárás között, kizárólag azzal a következménnyel jár, hogy az exportárnak a 2. cikk (10) bekezdése k) pontja értelmében végzendő kiigazítása nem 4, hanem 17%-os. A héavisszatérítés mértékének eltérése tehát tökéletesen kimutatható lett volna az eredeti vizsgálat során alkalmazott összehasonlítási módszerrel. A fellebbező továbbá azt állítja, hogy ez a megközelítés nincs összhangban azon követelménnyel, miszerint a körülmények megváltozása miatti, a szóban forgó ítélet 54. pontjában említett kivételt megszorítóan kell értelmezni.
- 33 A Tanács azt állítja, hogy a harmadik jogalap hatástalan, elfogadhatatlan és megalapozatlan. A Bizottság szerint e jogalap hatástalan és megalapozatlan.

A Bíróság álláspontja

- 34 Meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítélet 62. pontjában a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy még azt feltételezve is, hogy a felülvizsgálati eljárás során a Tanács az érintett áruk rendes értéke és exportára összehasonlításának más módszerét alkalmazta, mint az eredeti eljárás során, ezen intézmény mindenesetre bizonyította, hogy egyrészt az eredeti vizsgálat és a felülvizsgálati eljárás közötti időszakban a körülmények megváltoztak, másrészt pedig e változás olyan jellegű volt, hogy igazolta az ilyen kiigazítástól való eltekintést. A Törvényszék a megtámadott ítélet 63. pontjában maga is megállapította, hogy míg az eredeti eljárás során az érintett áruk exportértékesítését terhelő kínai héát részben visszatérítették, e héát a belföldi értékesítések után teljes egészében beszedték, és mivel a felülvizsgálati eljárás időszaka alatt viszont már nem ez volt a helyzet. ily módon a körülmények megváltozása következett be az alaprendelet 11. cikkének (9) bekezdése értelmében.
- 35 A Törvényszék téves jogalkalmazás nélkül is arra a következtetésre juthatott a megtámadott ítélet 64. pontjában, hogy a körülmények megváltozására figyelemmel a Tanács joggal tekintett el a rendes érték és az exportár kiigazításától a felülvizsgálati eljárás során, hiszen el lehetett végezni ezen érték és ezen ár tisztességes összehasonlítását a „héát tartalmazó ár” alapján.

- 36 Elegendő ugyanis azt megállapítani, hogy az intézmények által az eredeti vizsgálat során végzett kiigazítás célja az exportértékesítések után fizetett kínai héa részleges visszatérítésének figyelembevétele volt, amely visszatérítés aszimmetriát okozott a rendes érték és az exportár között, amit a Dashiqiao nem vitat.
- 37 Márpedig, amint az a jelen ítélet 28. pontjában is megállapításra került, azon időponttól kezdődően, amikor az eredeti vizsgálat során aszimmetriát okozó tényező, nevezetesen az exportértékesítések után fizetett héa részleges visszatérítése megszűnt létezni, nem volt már szükség a szimmetria helyreállítására, tehát nem volt már szükség semmiféle kiigazításra, függetlenül a ténylegesen alkalmazott kiigazítási módszertől.
- 38 Következésképpen, mivel a kiigazítást igazoló körülmények megváltoztak, a Törvényszék joggal állapította meg elsődlegesen azt, hogy nem módszerváltoztatásról volt szó, hanem inkább arról, hogy az ilyen kiigazítás feltételei nem álltak fenn, mellékesen pedig azt, hogy még azt feltételezve is, hogy módszerváltoztatásról volt szó, ezt a körülmények megváltozása igazolta.
- 39 Mivel a Dashiqiao által fellebbezése alátámasztása érdekében felhozott egyik jogalapnak sem lehet helyt adni, a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 40 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Dashiqiaot, mivel pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell a fellebbezés költségeinek viselésére. Ezen eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése értelmében – amely ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése szerint a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó – a Bizottság maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials Co. Ltd-t kötelezi a jelen eljárás költségeinek viselésére.**
- 3) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások